

Na jeziku hrvatskome

Hramajući cestom življenja
Poštapamo se o riječi hrvatske,
Ponavljajući ih kao molitvu.
Ne sustajući u hodu.
Riječi mijenama izrečene
Dotičemo samo vršcima prstiju,
Vjerujući da će nas nadživjeti.

Tko zemlju ljubi i nije škrt na riječima,
Neka ih djeci podari
I zajedno s njima živi i – stari.

Tuđi govor mene prati,
Odzvanja u uhu mome.
Kad' se u sne sunovrati,
Ja ga čujem – na jeziku hrvatskome!

Na gozbi riječi nema ptica
Da mrve pozoblju razasute,
No, one se i same
pticama gladnim upute.

Zapišem riječ,
A ona govorom prsne.
I zasja u tisuće boja.
Začudi me čarobnim zvukom
Ta riječ hrvatska,
Pisana mojom rukom.

Malkica Dugeč